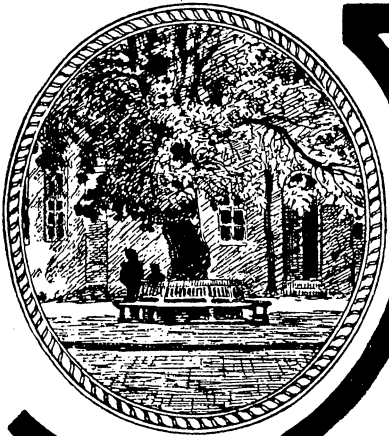

REGENSEN

REGENSJANERSAMFUNDETS
XXXXXXXX MEDLEMSBLAD

3die Serie Nr. 38.

November 1934.

Regensianersamfundet. Ordinær Generalforsamling

afholdes

Lørdag den 8. December 1934 Kl. 9

paa Regensens Læsesal (med forventet Tilladelse af Stipendiebestyrelsen).

DAGSORDEN:

1. Bestyrelsen aflægger Beretning og fremlægger det reviderede Regnskab til Godkendelse.
2. Valg af Bestyrelse.
3. Valg af 2 Revisorer.
4. Eventuelt.

Forud for Generalforsamlingen afholdes Gilde i Oskar Davidsens Vinrestaurant, Aaboulevard 56, jfr. omstaaende Indbydelse.

(Deltagerne befordres gratis til Regensen).

Efter Generalforsamlingen afholdes

Sold paa Regensen.

Pris for Deltagelse i Gilde og Sold: Kr. 5,75, i Soldet alene Kr. 1,50, der kan erlægges ved Tegningen.

Deltagelse bedes senest Torsdag den 5. December anmeldt til cand. jur. Karl Sørensen, Stockflethsvej 21, F, skriftligt eller pr. Telefon Gothåb 9334, — eller hos Boghandler Arnold Busck, Købmagergade 49 (Central 2453).

Bestyrelsen.

Indbuds.

“Eftersom i denne Stad en stor Mængde af gode Folks Børn „sig skal befinde, som formedelst Mangel af Middel ey „skal kunne tilholdes noget Godt at spise og drikke, og i saa „Maader fra Lediggang og al anden derpaa følgende Usømmelighed „entholdes:

Da skal udi fornævnte Kjøbstad paa Viintapper Huuset „Davidsen“ anrettes et Spisemaaltid, hvor fornævnte Hungrige kunne nyde deres nødtørftige Underhold, og efterskrefne til deres fremtarv bevilgede Puncter paa behørigte Steder af de Vedkommende efterkommes og iagttages, saa at hvis som i saa Maade deraf kan indbringes, vorder under Vor Direction til den Brug, som det af Os tilforordnet er, tilbørligen og forsvarligen anvendt:

1. Spiisemaaltidet fanger an Klok: 6^{1/2} og
2. biuder Skildpaddesuppe, Cournedos m. ristede Champignons, samt Marvue, Oste i forskjelligten Antreæk og Mokka; dertil en opulent Burguunder;
3. Enhver Supplikant iføre sig en ren Skiort (for Ung- og Pebuerkarle kan dette Punct vorder modereren) og dagligen Klædning;
4. Man møde til fastsat Tid og Sted, ædrue (Moderation som ad Punct 3) og piinligen sulten.

Derefter Du Dig allerunderdagnigenst hafvuer at rette og det videre fornødne at iagttage.

Vor synderlige Bevaagenhed
P. S. V.
Wilfred
Secretarius.

Regensen og Linden.

Et Par Ord om Hundredaarsfesten i 1885.

*Du har nu set saa mangen Slægt
omkring din Stamme vandre —!
Christian Winther.*

Alle gamle Regensianere ved, at Linden har Fødselsdag den 12. Maj og sender den Dag vemodige Tanker til det gamle Træ, under hvis løvrige Krone, de har tilbragt saa mange lykkelige Timer. Men den 12. Maj 1935 bør man ikke lade det blive ved Tankerne alene; thi da indtræffer en af Regensens store Minde-dage Linden bliver 150 Aar, og man er allerede gaaet i Gang med at planlægge en Fødselsdagsfest, som vil kunne samle baade nuværende og forhenværende Regensianere.

Linden plantedes den 12. Maj 1785 af Professor Andreas Christian Hviid, der i Professor Fabricius' »Regensen gennem hundrede Aar« karakteriseres som »det 18. Aarhundredes mest sympatiske Regensprovst«. Han havde i sin Studentertid været Regensianer og havde senere boet paa Borchs Kollegium. Efter en treaarig Studierejse til Tyskland — hvorfra han i nogle Dagbogsoptegnelser har fundet smukke Udtryk for sin Kærlighed til Naturen — blev han 1781 titulær Professor samt Provst ved Kommunitet og Regensen. Hans Fag var de orientalske Sprog, men han døde ung — ikke engang 40 Aar gammel. Linden havde han plantet til Minde om sin Søns Fødsel, og han døde faa Dage, før Sønnen og Linden fyldte deres tredje Aar.

*Lindens Fader:
Andreas Christian Hviid.*

Andreas Christian Hviid naaede vist ikke at efterlade sig noget stort Navn i Videnskaben, men Regenslinden har skænket ham det smukkeste og varigste Eftermæle, nogen Mand kan ønske sig. Fortidens Regensianere saa i Linden et Symbol paa alt det, der havde forvandlet Regensen fra en kaserneagtig Fattigaard til et hyggeligt Hjemsted, og Regensianerne fra Ligbærere til agtede akademiske Borgere. Senere blev den Symbolet paa Samholdet mellem gamle og unge Sønner af den røde Gaard. Derfor har Linden som intet andet i Regensen kunnet samle til Fest. Som en Optakt til Festlighederne den 12. Maj kan det maaske interessere allerede nu at høre lidt om, hvorledes Festlighederne ved Lindens 100 Aars Fødselsdag spændte af. Der foreligger herom en udførlig Beretning med stenografisk Referat af Talerne samlet i et Mindeskrift om Regenslinden.

Det var et køligt Foraar, og da man gerne vilde præsentere Træet i sit skønneste Skrud, udskød man Festen til 1. Juni. I den aarle Morgen steg to af

Regensens flinkeste Gaster op i Lindens Top og fæstede dér et vajende Dannebrogflag, medens Mur og Træer smykkedes med Faner, brogede Vimpler, Vaabenskjolde og Flagrosetter. Om Lindens Stamme blev vundet en mægtig Guirlande af Tuja, Laurbær og friske Blomster, og i Kransens Slyngning sættes et Billede af Lindens Fader. Festen havde samlet henimod 200 Deltagere, hvoriblandt Ploug og Hostrup, og til Soldet i Regensgaarden — der efterfulgte en animeret Sexa i den gamle Frimurerloge i Kronprinsensgade — havde man modtaget en Række fremragende poetiske Bidrag, først og fremmest Iver Iversens Lindekantate, der har bevaret sin Livskraft den Dag i Dag. Klokkeren, nu Pastor emeritus Chr. Bjerre — der paa det Tidspunkt kunde se tilbage paa omtrent halvandet Aars Klockervirksomhed — havde skrevet Sange (paa Latin) om Lindens Fader A. C. Hviid og (paa Dansk) om Regensprovsten, Professor J. L. Ussing. Forfatteren Niels Møller — der da var stud. jur. og som efterfulgte Bjerre i Klokkerembedet — fremsagde i et voluminøst Digt Lindens Tak og havde iøvrigt til Festen skrevet: »Lyse Lind i Blade-Vrimmel«, som jo gennem Aarene har hørt til Regensens faste Viser.

Klokkeren holdt en stor og god Lindetale, hvor han blandt andet strejfede Planer, som paa det Tidspunkt havde været fremme om at flytte Regensen. »Hvorfor følte vi os da umiddelbart frastødt af den Tanke? Mon fordi vi hellere vil bo i gamle, mørke Huler end i nye, lyse Værelser? Nej, det var ene og alene din Skyld, du gamle Træ, som gør denne Gaard til de lykkeliges Ø her midt i Handelens og Industriens bølgende Hav!«.

Med stormende Begejstring hyldedes den da 67-aarige Pastor Hostrup, der i en Parallel mellem Linden og Regensianerne sagde: »Stammen er altid den samme. Det Gamle, det, der har været grønt Løv, gaar over til at blive bærende Grene. Løvet, det friske Løv, det er de Unge herinde.«

Selvfølgelig indløb til Festdagen et efter Tidens Forhold stort Antal telegrafiske Lykønskninger fra gamle Regensianere. Men ogsaa fra mange udenforstaaende modtog Linden Opmærksomheder. Regensen havde i disse Aar haft en bevæget politisk Periode, og som en Mindelse herom maa det ses, at »Tusind jydsk Bønder« sendte Hilsen fra et Møde i Houlbjerg. Jens Busk mindedes »Gæstfrihed og Venlighed paa Regensen«. Holger Drachmann udbragte i Tarvis »Lindens Skaal i Caerntnervin«. Hilsener fra Borgerforeningen i Flensborg, Flensborg Avis og sønderjydske Piger i Aabenraa vidnede om Regensianernes nære Føling med den sønderjydske Sags Forkæmpere, medens en Hilsen fra »flere unge Damer i Odense« formentlig har haft mere privat Adresse.

Gamle Regensianere.

Lektor ved Købmandsskolen, C. V. T. Teinnæs, er afgaaet ved Døden 20. Nov. 1933.

Dommer Frederik Frederiksen, Lemvig, er udnævnt til Dommer i Herning fra 1. Februar 1934.

Adjunkt A. W. Otterstrøm ved Sønderborg Statsskole er udnævnt til Lektor smstds. fra 1. Okt. 1934.

Politimester O. Gemzøe, Københavns Amts nordre Birk, er afgaaet ved Døden 22. Februar 1934.

Fhv. Lektor ved Sorø Akademis Skole, Kristen Simonsen, er afgaaet ved Døden 6. Januar 1934.

Politiinspektør N. J. L. Buch, København, er udnævnt til Civildommer i Aalborg fra 1. Nov. 1934.

Overkirurg ved Sundby Hospital, Professor, Dr. med. Sigurd Kjærgaard, er udnævnt til Overkirurg ved Rigshospitalets Afd. D og er valgt til Medlem af Stipendiebestyrelsen 1934.

Dommerfuldmægtig Jens Haase, Randers, er udnævnt til Dommer i Mariager fra 1. Aug. 1934.

Læge Julius Larsen, Ødis Bramdrup, praktiserer nu i Vejlbj pr. Risskov.

Dommerfuldmægtig Holger Keiser-Nielsen, Aalborg, er udnævnt til Dommer i Ribe fra 1. Febr. 1934.

Overlæge H. P. A. Veilbæk, Roskilde, er afgaaet ved Døden 9. April 1934.

Sognepræst Christian Bartholdy, Ravnkilde pr. Arden, er valgt til Formand for Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark 30. April 1934.

Dommerfuldmægtig Richard Jessen, Nykøbing F., er udnævnt til Dommer i Skive fra 1. Marts 1934.

Reservelæge Dr. med. Axel Olsen er udnævnt til Overlæge ved Statens Fødselsanstalt i Jylland, Aarhus, fra 1. Januar 1934, efter i længere Tid at have været konstitueret i Embedet.

Adjunkt Poul Schjærff ved Rungsted Statsskole er udnævnt til Lektor smstds. fra 1. Okt. 1934.

Adjunkt Nikolai Fich ved Aalborg Katedralskole er udnævnt til Lektor smstds. fra 1. Okt. 1934.

Adjunkt Joseph Mehl ved Sønderborg Statsskole er udnævnt til Lektor smstds. fra 1. Nov. 1933.

Sognepræst Johannes Pedersen, Holbøl, er udnævnt til resid. Kapellan ved Sundby Kirke i København 19. Nov. 1933.

Amtslæge H. Bendix Poulsen, Ringkøbing, er udnævnt til Amtslæge i Aalborg fra 1. April 1934.

Adjunkt Jørgen Hansen Viggo Jørgensen ved Lyngby Statsskole er udnævnt til Lektor smstds. fra 1. Okt. 1934.

Sekretær i det islandske Gesandtskab i København, Tryggvi Sveinbjørnsson, er udnævnt til Ridder af Dannebrog 18. Jan. 1934.

Adjunkt Ole Olesen ved Aarhus Katedralskole er udnævnt til Lektor smstds. fra 1. Okt. 1934.

Dommerfuldmægtig H. H. Rambusch, Esbjerg, har faaet Bestalling som Landsretssagfører 18. Nov. 1933.

Docent, Dr. phil. Andreas Peter Blinkenberg ved Aarhus Universitet er udnævnt til Professor smstds. 1934.

Frimenighedspræst A. Drewsen Christensen er udnævnt til Sognepræst i Store Heddinge 11. Dec. 1933.

Cand. mag. Johannes Olsen er udnævnt til Statsmeteorolog 1. Sept. 1934.

Adjunkt Marcus Pedersen ved Sorø Akademis Skole er udnævnt til Lektor smstds. fra 1. Okt. 1934.

Sognepræst Dan Holger Frederik Olsen til Gimlinge er afgaaet ved Døden 10. April 1934.

Adjunkt G. M. Stensig ved Metropolitanskolen har taget sin Afsked fra 31. Marts 1934 paa Grund af Svagelighed.

Sognepræst J. C. S. Willesen er forflyttet til Kirke-Hvalsø og Særløse i Roskilde Stift 19. Nov. 1933.

Fuldmægtig Paul Friis i Udenrigsministeriet er udsendt som Legationssekretær i Warszawa 1933.

Sekretær Karl Sørensen i Københavns Skattevæsen er udnævnt til Fuldmægtig 1933.

Kommunelærer Helge Knudsen, Rudkøbing, er udnævnt til Overlærer i Børgense August 1934.

Sognepræst Georg Johannes Bartholdy er udnævnt til Sognepræst ved Elias-Kirken i København 16. Dec. 1933.

Cand. mag. Olaf Jacobsen er afgaaet ved Døden 22. Maj 1934.

Docent Peter Skautrup ved Aarhus Universitet er udnævnt til Professor smstds. 1934.

Dr. phil. Hakon Lund er udnævnt til Professor i Kemi ved Aarhus Universitet fra 1. Aug. 1933.

Cand. theol. Peter de Hemmer Gudme er ansat som udenrigspolitisk Medarbejder ved Dagens Nyheder fra 1. Okt. 1934.

Stiftsprovst, Dr. theol. Hans Fuglsang Damgaard er udnævnt til Biskop over Københavns Stift fra 1. Nov. 1934.

Docent, Dr. phil. Ernst Frandsen ved Aarhus Universitet er udnævnt til Professor smstds. 1934.

Kristian Müller.

Olaf Jacobsen.

*Fra en af Olaf Jacobsens samtidige paa Regensen,
har Redaktionen modtaget følgende Mindeord:*

Cand. mag. Olaf Jacobsen, Regensianer 1919—22, døde 22. Maj, knap 38 Aar gammel.

Olaf Jacobsen, der vil erindres af sine samtidige paa Regensen som en god Kammerat og et oplivende Moment i Regenslivet (bl. a. var hans musikalske

Færdighed til megen Glæde), tog Embedseksamen 1923. Han opgav ret hurtigt Tanken om at gaa Skolevejen og kastede sig over Musiken, der gennem hele Studietiden havde optaget ham stærkt.

Hans Indsats i dansk Musikpædagogik bedømmes af Fagfolk som meget betydningsfuld. Utvivlsomt havde han netop fundet sin rette Plads paa dette Omraade, hvor hans Musikalitet i Forbindelse med hans fuldt moderne Indstilling som Pædagog og som Menneske og et myreflittigt Arbejde bragte ham frem i første Række blandt de yngre Musikpædagoger og satte ham i Stand til at yde noget nyt og godt.

Resultaterne af sit Arbejde har han nedlagt i en Klaverskole (udgivet i Fællesskab med Otto Mortensen), som allerede har vundet ret stor Udbredelse, og i »Klaverpædagogik«, der udkom kort før hans Død.

Robust af Helbred havde han aldrig været, og hans Modstandskraft var sikkert svækket gennem Aars forceret Arbejde, da en Blodsygdom fældede ham, netop som han begyndte at se Frugterne af sit Arbejde.

—v.

Regensianersamfundet.

Sidste ordinære Generalforsamling i Regensianersamfundet afholdtes Lørdag den 9. December 1933.

Forud for Generalforsamlingen gik en usædvanlig animeret Spisning hos Davidsen med stærk Tilslutning fra Medlemmernes Side.

Generalforsamlingen tog sin Begyndelse Kl. 21 og afholdtes som sædvanlig paa Regensens Læsesal.

Til Dirigent valgtes Kontorchef Imm. Dam.

Formanden Bjørneboe aflagde Beretning for det forløbne Aar. Beretningen, der beskæftigede sig med Spilleaftenerne, Uddelingen af Jul. Lassens Mindelegat og Bladet, gav Anledning til en Smule Diskussion, i hvilken Blegvad, Mads Brun-Pedersen og Reinstrup deltog. Den sidste mente, at der blev gjort for lidt fra Bestyrelsens Side for de udenbys Medlemmer, der jo kun i meget ringe Grad kunde deltage i Spilleaftenerne.

Kassereren, Oluf Petersen, fremlagde det reviderede Regnskab, og efter nogle Bemærkninger fra Wegener, Goldmann, Mads Brun-Pedersen og Reinstrup, blev saavel Formandens Beretning som Kassererens Regnskab godkendt.

Under det andet Punkt paa Dagsordenen: Valg af Bestyrelse, udtalte Elmquist, at han ikke ønskede at modtage Genvalg.

Bjørneboe rettede en Tak til Elmquist for hans lange og trofaste Tjeneste som Sekretær i Samfundets Bestyrelse: Elmquist var med blandt dem, der i Oktober 1904 som Medlemmer af den forberedende Komité, udsendte Opfordring til at danne et Regensianer-Samfund. Han fik Sæde i den første Bestyrelse og har været genvalgt lige siden. Naar han nu trækker sig tilbage for at lade en anden og yngre træde til, siger vi ham Tak, fordi han igennem de mange Aar utrætteligt

paa den ene og den anden Maade har vist sin Interesse for Sammenslutningen af gamle Regensianere.

I Stedet for Elmquist valgtes Politivadokat Reinstrup, hvorefter Bestyrelsen bestaar af: Undervisningsinspektør Bjørneboe, Lektor K. Bredsdorff, Læge Chr. Baastrup, Højesteretssagfører Oluf Petersen, Fuldmægtig, cand. jur. Karl Sørensen, Læge Harald Mohr, Politivadokat Reinstrup samt den til enhver Tid fungerende Klokke.

Til Revisorer genvalgtes Direktør Goldmann og Kontorchef O. Falster.

Spilleaftenerne.

Som det vil være Medlemmerne bekendt, samles gamle Regensianere den første Lørdag i hver af Maanederne September til Maj omkring Spillebordene paa Regensens Læsesal. Der dyrkes Bridge eller L'hombre efter hvers Behag. Gamle Venner mødes her Maaned efter Maaned, og ind mellem Spillene gaar Samtalen stærkt, ligesom under den obligate Kaffepause. Flere og flere gamle og yngre »Afdøde« finder Vej derind; men der er Plads til mange endnu. Træf Aftale med jævnaldrende Regensianere om at give Møde, eller kom blot derind; det er utænkeligt, at der ikke skulle blive Plads ogsaa til Dem ved et af Bordene.

Næste Spilleaften er Lørdag den 1. December Kl. 20.

Fra Regensen:

Revy- og Slåbrokaften.

Overalt var det med uhyre Skepsis, at man modtog Klokkerens Idé om en Revy- og Slåbrokaften på Regensen, og det var med Tvivlen, trods stor Imødekommenhed, at Regensianersamfundet bevilgede det ønskede Tilskud. — Festaftenen, d. 26. Maj 1934, mødte imidlertid 68 gamle Regensianere — det største Antal siden Jubilæumsfesten — og fordeltes straks i deres respektive, gamle Foreninger, hvor de blev modtaget med åbne Arme. — Og 160 Regensianere af alle Årgange samlede nu om et Ocean af Snitter, Øl og Snaps i den fantastisk dekorerede Festsal, hvor Klokkeren bød Velkommen, medens en Studenterkvartet — i intimt Samarbejde med Regenssange og Spiritus — skruede Humøret op på uanede Højder. — I en mindre Pause benyttede man Lejligheden til at drikke Kaffe m. m. i Foreningerne, medens et Flammehav af Fakler oplyste Gården og viste Vej til Trekroner. —

Atter samlede i Salen lyttede man ved Latterkrampens Afgrund til udvalgte Revyviser fra Studenterrevyen, fremførte af Studenterangerne Wad Thomsen og Blichert-Hansen og akkompagneret af Komponist Stentoft — samt talrige Viser fra de sidste Regensrevyer, hvortil Melodierne var begåede af Hilmer Nielsen. — Og under Bifaldets uhyre Larm høstede Skuespillerne talrige Laurbær, medens Regensrevyernes Konge, H. C., der til Aftenen, trods Eksamensbagning, mødte med fire, nye Viser, ikke blot høstede, men modtog Laurbærkransen under stormende Jubel. —

Med Chr. Baastrup som Overmagister-bibendi tog Punchens og Talernes Syndflod fat: Baastrup talte for Provst, V. P., Klokker og mange flere, Provsten for Regensiansersamfundet: »Janus med de to Hoveder«, V. P. for Revyforfatterne, Klokkeren for de gamle Regenssanges Forfattere, hvoraf adskillige var til Stede; og desuden talte: Sonne, »Urkraft«, Giersing, Bredsdorff, Mohr, Ostenfeld, Reumert, Reinstrup o. s. v., o. s. v., saa efterhaanden var der ikke den, der ikke talte, og da man nåede til samtidig at have 17 stående Talere, samt 89 siddende, fandt Baastrup en gunstig Lejlighed til at hæve Soldet.

— Men Festen sluttede først ved Morgentide, idet man samledes rundt på de små Regenskamre, hvor de gamle Regensianeres: »Husker du...« klang under Latter, og de unge lyttede begejstret — — men skeptisk dertil.

Hassan.

Sommerklokkeratet 1934

Protestskrivelser, Resolutioner, Had og Splid prægede Regensens indre Liv de sidste 14 Dage før Klokkevalget, — Foreningsformændene mødtes og skiltes i Harme indtil otte Gange i Døgnet, — og Beskyldninger og Bagvaskelser holdt altid mindst 20 Mand af Gårdens Beboere i mere end vågen Tilstand. — Kulminationen indtrådte på selve Valgaftenen, hvor omtrent Halvdelen af Forsamlingen — efter at være nægtet Oplæsning af endnu en Resolution — forlod Salen i den største Harme, ikke mindst fordi de i deres Idealisme måtte overlade Øl og Pølser til de tilbageblivende. —

Således fødtes en Pip-Klokker, — og Dagen derpå hvilede hele Gården i Tryghed, Fred og Fordragelighed. —

Semesteret indledtes med en grundig Sanering af de økonomiske Tilstande, der — ved Tidens og Traditionens Hjælp — var blevet belemret med en Del mosgroede Udgiftposter. — Efter en fælles Kaffeaften på Salen (en af Klokkeren allerede før Valget genindført Skik) afholdtes V. P.-Ballet, hvor den i Musikstuen indrettede, kombinerede Bar og Krostue gav sit Bidrag til den gode Stemning, som et glimrende Orkester og Lulu Zieglers Sang yderligere forhøjede i den — med festlige Illustrationer til »Brændevinens Ælde« — udsmykkede Sal. —

Lindefrokostens herlige Rus luftedes ved en fælles Skovtur i Biler til Frederiksdal, hvor vi under Roning og Badning atter skaffede os Kræfter til et valhallisk Bikse- og Ølorgie i Riddersalen på Rudersdal Kro, en Revy- og Slåbrokaften med de gamle Regensianere holdt selv de flittigste Eksamensbagere i vågen Tilstand. —

Lindeballet blev begunstiget af Vejrguderne, som aldrig før i Regensens Historie, — og efter den stemningsmættede Middag, dansedes der under den illumnerede Lind til et 6-Mands Jazzband, der — sammen med Præmiedans, Fyrværkeri og en velbesøgt Fortovsrestaurant — vedligeholdte et mægtigt Humør indtil borgerlig Stå-op-tid.

Som en lille Knaldperle for dem, der ikke havde søgt Landlivets hårdt tiltrængte Hvile, afdrakkes et mindre Sommersold.

Hvad der ellers skete imellem Slagene — se, det beretter denne Historie heldigvis ikke noget om.

Agnar Søgård Jørgensen,

stud. mag.

Regens-Anekdoter.

Nellys Nedkomst.

Naar jeg i sidste Nummer af »Regensen« læser Redaktør Bjørneboes Opfordring til gamle Regensianere om at indsende Beretninger om Oplevelser fra deres Regensetid, saa kan jeg ikke lade være med at tænke paa, hvor ofte jeg i tidligere Aar som Redaktør har søgt at bevæge Medlemmerne af Regensiansersamfundet til at nedskrive nogle af de gode Regenshistorier, man altid hører, naar gamle Regensianere mødes. Jeg havde aldrig rigtig Held med mig, men jeg maa ogsaa indrømme, at jeg ikke evnede at fremsætte mine Opfordringer i samme elegante og akkvisitoriske Form, som den ny Redaktør. Uden Spor af Misundelse vil jeg da ogsaa haabe, at Bjørneboe vil faa Held med sig til at gøre »Regensen« til en Slags Magasin for Regenserindringer, til særlig Fornøjelse for de direkte interesserede Parter, men ogsaa til Glæde for andre, idet vi dog alle har visse Forudsætninger for at goutere Erindringer fra Regenslivet, selv om Begivenhederne ikke falder paa vor egen Tid. Det kan jo ogsaa hænde, at en »afdd« fra 1900 kan nikke genkendende til en Historie, som berettes af en endog meget senere »afdd«.

Bjørneboe nøjes nu heller ikke blot med at opfordre andre til at skrive, men gør selv en god Begyndelse med at fortælle Erindringer fra sit Regensliv (her maa jeg blot have Lov til at indskyde: den Artikel kunde han jo ligesaa godt have skrevet til »Regensen«, dengang jeg var Redaktør), og nu, da jeg ikke har Ansvar for Bladets Indhold, vil jeg driste mig til at følge Opfordringen om at skrive til »Regensen«. Det er blot om en enkelt lille Hændelse.

Jeg har engang haft Mulighed for at skabe mig en vis Anseelse paa Regensen. Det var en Dag i Foraarssemestret 1917, at jeg efter »Nydelsen« af Universitetsmiddagen (den Anders Jensenske) kom ind ad Porten og blev modtaget med megen Hyldest af en 5—6 Regensianere. Der var dog noget forborgent ved denne Modtagelse. Jeg blev i Triumf ført op paa Musikstuen, hvor Telefonbesked-Bogen højtideligt blev forelagt mig, og der stod: Müller bedes komme straks, Nelly venter sin Nedkomst. Det saa jo ikke saa godt ud, og jeg tør nok antyde, at Situationen var prekær for mig, da jeg manglede den fornødne Overlegenhed til at klare Situationen. I min daværende theologiske, uskyldige Blufærdighedstilstand følte jeg mig i Virkeligheden meget ulykkelig, og jeg var klar over, at enhver Forklaring fra min Side vilde gøre Sagen værre. Jeg mindes tydeligt Latteren, da jeg sagde noget om, at Nelly var en Hund, og saa opgav jeg videre Forsvar. Jeg følte blot en vis Lettelse ved, at der ikke var ret mange paa Gaarden paa det Tidspunkt, saaledes at der altsaa ikke var saa mange, der havde set den famøse Besked, og efter at være gaaet op paa mit Værelse, og Kredsen var splittet, sneg jeg mig op paa Musikstuen igen og begik den Forbrydelse at fjerne det paagældende Blad fra Bogen. — Jeg maa nu dybt beklage, at jeg derved ødelagde et vigtigt Kildemateriale for fremtidige Regenshistorikeres Bedømmelse af de moralske Forhold paa Regensen i Krigsaarene.

Men til Forstaaelse af denne lille Historie maa kort berettes Forhistorien. Da jeg forud havde holdt Juleferie hjemme paa Landet, havde jeg taget en meget

kostbar Støverhund med for at prøve den paa Rævejagt, den bar det fine Navn Nelly v. d. Lägern. Ejeren havde givet mig strengt Paalæg om at passe godt paa hende i enhver Henseende. Og det gjorde jeg ogsaa, men saa var der det, at to forskellige Rævehuler viste sig at være den samme, Nelly og en Gravmand, der var gaaet i tilsyneladende hver sin Hule, mødtes uden for min Kontrol, og Ræven blev ikke jaget op den Gang.

Da jeg efter Ferien afleverede Hunden til dens Ejer og aflagde Beretning, tabte han Interessen for den og anbragte den i Pleje hos sin Fuldmægtig, som meget hurtigt blev rigtig godt ked af at have Dyret i sin Varetægt, navnlig da den, som Tiden gik, ofte var meget vanskelig at have med at gøre. Fuldmægtigen, der var en god Ven af mig, beklagede sig ofte til mig og foreholdt mig mit Ansvar. Han havde saa gaaet og spekuleret paa, hvordan Situationen kunde udnyttes til at spille mig et Puds og ringede op til Regensen. Det var Krøgholt, der tog Telefonen, og det var den rette, han havde faaet fat paa. »Jeppe« var straks med, og Resultatet af Samtalen mellem de to blev ovenomtalte Telefonbesked.

Kristian Müller.

Et Par Damesko.

I det Herrens Aar 1916 havde en Theolog begyndt Vækkelsesmøder paa Bopælen paa 3. Gang, og Møderne samlede en Mængde kvindelige Deltagere.

Dette resulterede i en Række Indlæg i Klokkeprotokollen, idet en Del af de ikke-vakte Regensianere betvivlede, at saa voldsomt Rykind af Kvinder var gavnligt for Theologernes Sundhed, medens de vordende Pastorer — selvfølgelig — frabad ukaldet Indblanding af Jurister, stud.-mag.'er og ligesindede. Polemikken tilspidsede sig, og — efter Aftale med Anklagerne — udbad Klokkeren sig *Beviser for Paastanden om Theologernes Mangel paa Sædelighed*. Paa sin Anmodning herom fik han det — noget forbløffende — Svar, at Bevis vilde blive fremlagt paa en bestemt Dag Kl. 12 til Klokkerens Protokol.

Den fastsatte Dag var Læsestuen fyldt af talrige Theologer og andre interesserede, specielt var Admiralitetet stærkt repræsenteret.

Der fremlagdes et Magniumsfotografi af Døren til 7×22, hvor en kendt Theolog havde til Huse. Fotografiet viste klart Dørens Nummer og Theologens snavsede Sko paa Maatten i Selskab med et Par nydelige Damesko.

Overraskelsen var stor hos Theologerne, ikke mindst hos den forfærdede Beboer, der straks genkendte sin Dør og sine Fodfutraler. Derimod var Overraskelsen mindre stærk hos Admiralitetet, hvis Medlemmer havde taget Fotografiet og anbragt Dameskoene.

Døren var forøvrigt valgt med Skønsomhed, idet den var særlig let at identificere, og Beboeren uden enhver Dadel paa det kriminelle Punkt.

Wilfred.

Regens-Nætter.

»Der er Fest paa Regensen i Nat«. Saaledes begynder jo en af de mest yndede Sange derinde, og den pragtfulde Strofe vil altid kalde Minderne frem hos mange. Men hvem synger Sangen om Regensens Nat, naar der ikke er Fest? Hvem har ikke fra sit aabne Vindue indaadet Gaardens Dejlighed i den stille Nat? Hvem har ikke i Trækfugletiden lyttet til den eventyrlige Fløjten af Fuglenes Myriader og midt i Byen modtaget Naturindtryk saa stærke som i Skovens Ensomhed? Hvor er de lyse Nætter skønnere end her? —

To Nordmænd var kommet paa Besøg, var blevet beværtet efter bedste Evne, og nu, da det var langt over Midnat, skulde de gaa, men da de kom ned under Linden, vilde den ene ikke længere. Han kunde ikke rive sig løs. Den lune Nat, det lyse Taarn, Linden og Gaardens hele Stemning virkede betagende paa ham, og Timerne gled, til Sol stod op. Det er nu over 30 Aar siden, og han har levet de sidste 20 Aar i Italien; han kender Norges, Danmarks og Italiens Natur som faa, men aldrig glemmer han hin Nat paa Regensen, hvor han i faa Timer paa intuitiv Maade følte, hvad der er Regensens Hemmelighed og dens Betydning for de benaadede, der modtager den med opladt Sind: Denne Blanding af gammelt og nyt, af Natur og Arkitektur, af Arbejde og Fest, af Menneskers Møde i Strid og Venskab — en levende Nutid, som vedkender sig sin Sammenhæng med Fortiden. — Denne harmoniske Lille-Verden, denne Blok midt i Byens Larm med sin skønne Firkantethed, lukket og dog aaben, gør sig bedst gældende i den stille Nat, og den Lunhed for Sjælen, som de unge Aar trænger til, strømmer os i Møde fra Murenes røde Sten og fra Vennernes glade Øjne. — Saa lad os faa en Sang om Regensens Nat.

Vald. de Fine Olivarius.

Enhver gammel Regensianer bør være Medlem af

Regensianersamfundet,

hvis Formaal er at samle forhenværende Regensianere til selskabelige Sammenkomster og paa andre Maader værne om de gamle Regensminder.

Kontingent: 4 Kr. aarlig.

Indmeldelser modtages i **Arnold Buscks** Boghandel, Kjøbmagergade 49. K.
Telf. 2453 2454 og 4053 og af Fuldmægtig, cand. jur. **Karl Sørensen**,
Stockflethsvej 21F.

Udgivet af *Regensianersamfundet*.

Redigeret af *P. Koch Jensen*, Norsvej 6 C. København V. Telefon: Central 7250 og
Eva 1660.

A. Rosenbergs Bogtrykkeri. — Østergade 26.